

Бойко Грицько

ВИКРУТИВСЯ

Учитель у класі
Питає Миколу:
— Чому ти два дні
Не приходив у школу
— Та я позавчора і
шов через річку,
Крізь лід провалився
В холодну водичку.
Весь день після того
Лежав і хворів,
А мама аж двох
Привела лікарів...
— А вчора якраз
Біля вашого двору,
До школи йдучи,
Я із лікарем стрівся.
Ну, думаю, вчитель наш
Теж провалився!

Хвастунець

Хлопчик Толя — молодець,
тільки трішки хвастунець.
Якось ми пішли на став.
Він мені таке сказав:
— Слово честі, не хвалюся,
я ні-чо-го не боюся!.. —
Враз на слові цім з дороги —
Толі ящірка під ноги.
З переляку, у тривозі
наш хвалько мерщій навтік.
Та спіткнувся на дорозі
й прикусив собі язик.

Відпочити ніколи

Розпочались канікули,
а відпочити ніколи.
Лиш наступає ранок —
за книжку і на ганок.
А з ганку стежка-стрічка
веде мене до річки.
Там на піску читаю,
читаю й загоряю,
і так я зачитався —
за три дні й не скупався.
А тут іще морока:
попик і спину, й боки.
Тепер лежу у ліжку
і знов читаю книжку.
Розпочались канікули,
а відпочити ніколи!

Костецький Анатолій

Канікули!

"Канікули! Канікули!" —
співає все навколо.
Канікули, канікули,
Канікули у школі!
А що таке канікули?
Це — літні дні барвисті,
Це час, коли нам ніколи,
Хоча б на мить присісти,
бо треба мчати босими
наввипередки з вітром,
з густих лісів приносити
горіхів повні відра.
Це час у річці хлюпатись,
підсмажувати спини
і зранку в лузі слухати
тонку струну бджолину...
Це час, коли за друзями
ми скучим, як ніколи,
і нам страшенно хочеться
скоріше знов до школи!...

Лісничиха

Донченко Олесь

Руки в дівчинки були шершаві, як дубова кора, засмаглі і подряпані. Хустинка в неї зсунулась набік, і з-під неї вибилась хмарка льняного волосся, білого й легкого, як пух, — дмухне вітрець, так воно й розлетиться навколо. І тепер дівчинка стала дивно схожою на кульбабу. В школі її подружки так і кликали завжди: Улянка-кульбабка.